

Eelotsuse küsimus

Kas raamotsuse 2002/584⁽¹⁾ artikli 4 punkti 6 võib tõlgendada nii, et seda ei saa kohaldada tegude suhtes, mille eest on vahistamismääruse teinud riigi kohus mõistnud vangistuse, kui samade tegude eest karistatakse vahistamismäärust täitva riigi territooriumil ainult rahalise karistusega, mistõttu ei saa vahistamismäärust täitva liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt vangistust vahistamismäärust täitvas liikmesriigis täide viia ning see nõrgendab süüdimõistetud isiku sotsiaalset rehabilitatsiooni ja tema perekondlikke, ühiskondlikke või majanduslikke sidemeid?

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584 Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/006, lk 34).

4. septembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-526/17)

(2017/C 347/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara, P. Ondrůšek ja A. Tokár)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik pikendas kiirtee A 12 Civitavecchia–Livorno ehitustööde kontsessiooni 31. detsembrini 2046 hanketeadet avaldamata, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad talle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 172; muudatustega arvestavas redaktsioonis) artiklitest 2 ja 58;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon on seisukohal, et kiirtee A 12 Civitavecchia–Livorno ehitustööde kontsessiooni pikendamine 31. detsembrini 2046 kujutab endast kontsessiooni ühe peamise tingimuse muutmist ja kuna tegemist on kõnealuse kontsessiooni olulise muudatusega, siis kujutab kõnealune pikendamine endast uue ehitustööde kontsessiooni andmist ning see oleks tulnud teha teatavaks hanketeate avaldamise teel. Kuna sellist teadet aga ei avaldatud, siis on Itaalia Vabariik rikkunud direktiivi 2004/18/EÜ artiklitest 2 ja 58 tulenevaid kohustusi.
